

EXPUNERE DE MOTIVE

La 3 decembrie 1997 a fost deschisă spre semnare "Convenția privind interzicerea folosirii, stocării, producerii și transferului minelor antipersonal și distrugerea acestora", cunoscută sub numele de Convenția de la Ottawa, instrument juridic cu vocație universală, care vizează eliminarea unei întregi categorii de armament.

În esență, Convenția prevede obligația statelor părți ca, în nici o împrejurare, să nu folosească mine anti-personal; să nu dezvolte, producă, achiziționeze, stoccheză, rețină sau transfere către oricine, direct sau indirect, mine anti-personal; să nu asiste, încurajeze sau sprijine pe oricine s-ar angaja în activitățile interzise statelor părți.

Cu toate acestea, Convenția permite păstrarea sau transferul unui număr de mine anti-personal, absolut necesare dezvoltării și antrenamentului în detecția minelor, deminare sau în tehnica de distrugere a minelor. Este, de asemenea, permis transferul minelor anti-personal în scopul distrugerii acestora. Statele părți se obligă să distrugă stocurile de mine anti-personal pe care le posedă în cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a Convenției, respectiv să asigure curățarea câmpurilor de mine într-un interval de maximum zece ani de la această dată.

Dacă un stat parte consideră că nu este în măsură să îndeplinească obligația de deminare în termen, poate solicita celorlalte părți acordul de prelungire a acestui interval cu cel mult 10 ani. În aducerea la îndeplinire a obligațiilor ce le revin potrivit Convenției, statele părți au dreptul să solicite și să obțină, în limita posibilităților, asistență internațională.

Convenția instituie un sistem de măsuri de transparență alcătuit, în principal, din rapoarte ale statelor părți, ca și o procedură de clarificări referitoare la respectarea obligațiilor asumate. Pentru obținerea de date suplimentare, Conferința statelor părți poate autoriza efectuarea unei misiuni de stabilire a faptelor pe teritoriul statului în cauză.

Convenția conține, de asemenea, prevederi referitoare la măsurile de aplicare națională, soluționarea divergențelor, reuniunile statelor părți, conferințele de evaluare, inclusiv costurile prilejuite de acestea, ș.a.

Prin conținut și finalități, Convenția se circumscrie cadrului de acțiune la scară internațională vizând rezolvarea crizei umanitare generată de proliferarea minelor anti-personal.

În scopul asigurării respectării dispozițiilor sale, Convenția combină, într-o manieră unică, dreptul dezarmării și dreptul umanitar, făcând apel, pe de o parte la metodele de dezarmare tradiționale (cum ar fi schimbul de informații și misiunile oficiale de stabilire a faptelor), iar pe de altă parte, la modul de abordare specific dreptului umanitar (cum ar fi rapoartele prezentate de reprezentanții organizațiilor internaționale și neguvernamentale).

În conformitate cu prevederile Convenției, intrarea acesteia în vigoare are loc la șase luni după depunerea instrumentelor de ratificare la ONU de către un număr de 40 de state semnatare. Prin ratificarea până în septembrie 1998, de către 40 de state, la 1 martie 1999, Convenția a intrat în vigoare.

România, care se numără printre statele semnatare originare ale Convenției, are o contribuție substanțială și de durată la combaterea flagelului minelor anti-personal.

România nu mai produce și nu mai exportă acest tip de armă încă din 1990 și nu deține mine anti-personal implantate în teren, iar din 1995 a declarat un moratoriu unilateral la exportul de astfel de mine, în vigoare până în anul 2000. Țara noastră a participat cu specialiști în deminare la misiunile ONU din Angola și Bosnia-Herțegovina, exprimându-și disponibilitatea de a contribui, în continuare, la astfel de acțiuni.

Ratificând această Convenție, România își confirmă atașamentul față de obiectivul eliminării flagelului minelor anti-personal, alăturându-se grupului numeros de state care au adoptat o conduită responsabilă și angajată în această privință.

Pentru a face față implicațiilor financiare ale operațiunii de eliminare a stocurilor existente, pe lângă resurse bugetare se are în vedere și atragerea de fonduri de la statele care sprijină aplicarea Convenției. De asemenea, în cooperare cu țările membre NATO și UE se va căuta obținerea de tehnologii auxiliare alternative la minele anti-personal, care să fie în măsură să asigure necesitățile de apărare națională.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care, în conformitate cu prevederile Legii nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, vă rugăm să-l aprobați.

 PRIM-MINISTRU
Măciariu
Sărescu